

Бароко

Баро́ко (від [порт.](#) *barroco* [ісп.](#) *barrueco* та [фр.](#) *baroque* — перлина неправильної форми) — стиль у європейському мистецтві (живописі, скульптурі, музиці, літературі) та архітектура початку 16 — кінця 18 ст. Він висловлює бажання насолоджуватись дарунками життя, мистецтва і природи.

Батьківщиною бароко вважається Італія та її такі визначні мистецькі центри, як Рим, Мантуя, в меншій мірі Венеція і Флоренція — де зберігаються перші зразки бароко в архітектурі, скульптурі, живописі

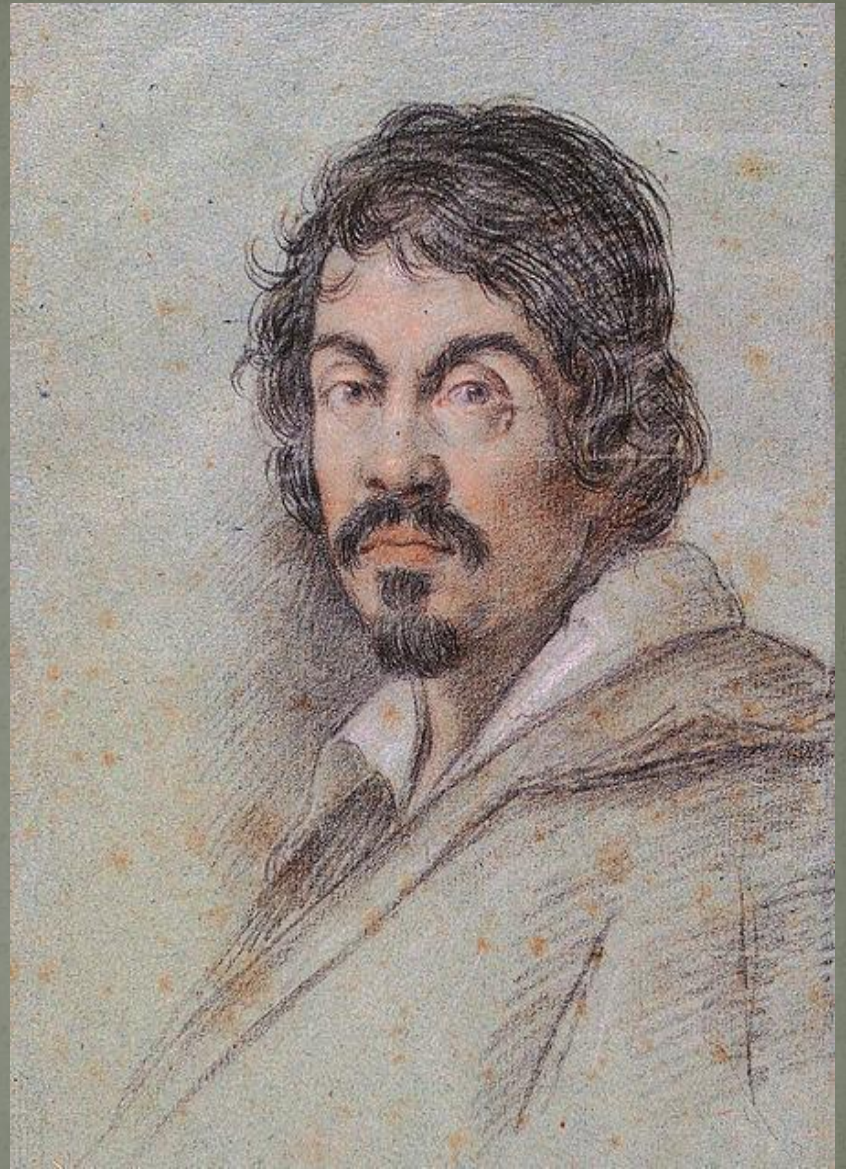

Культура бароко позначена тяжінням до:

- Прагнення вразити читача пишним оздобленням твору;
- Відтворенням постійного руху, пишності, вихору часу;
- Алегоризм;
- Різкий контраст;
- Тенденції життєствердного сприйняття дійсності;
- Вираження просвітницької тематики;

Засновником бароко в Італії вважають [Мікеланджело Буонаротті](#) (1475—1564). Саме він підсилив архітектуру велетенським орденом, широко використовував карнизи, подвоєння пілястр та колон, тісняву архітектурних елементів та надлюдський розмір. Скульптурні та архітектурні твори генія й досі справляють враження скорботи, напруги, нервовості, хоча зберігають чітку побудову, симетрію і потойбічну, майже неможливу красу.

«П'єта»

Гробниця па́пи Ю́лія
II

Капела Медичі

Характерною є пишнота, парадність, яскравість кольорів, контрастність, екстравагантність орнаменту, асиметрія конструкцій. В бароковій архітектурі панують сильні контрасти об'ємів, перебільшена пластика фасадів, ефекти світлотіні та кольору.

Живопис і скульптура відзначаються декоративно-театральними композиціями, тонкою розробкою колориту і ефектів освітлення, ускладненою пластикою, парадністю. У музиці — поява опери, розвиток вільного поліфонічного стилю (зокрема у творчості [Йоганна Себастьяна Баха](#)).

Українське бароко

Українське бароко 17 ст. називають «козацьким», тому що саме козацтво було носієм нового художнього смаку. Будучи насамперед величезною військовою і значною суспільно-політичною силою, воно виявилось також здатним утворити власне творче середовище й виступати на кону духовного життя народу ще й як творець самобутніх художніх цінностей.

Українське козацьке бароко розвивалось під впливом норм естетики, з одного боку — європейського бароко, з другого — народної. Разом з тим воно є ланкою в розвитку загальноєвропейської культури, становлячи одну з національних шкіл цього великого художнього стилю.

Дякую за увагу
Презентацію підготувала
учениця 22 групи
Макуховська Наталя